

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' - עפ"י הסידור המודפס¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק',
 דחג"ת ונה"י לקטנות דאימא (מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו:)
 (עם) מוחין פנימיים דעיבור דצ' להחלק של הנוק', דל' וצ' דצלם לקט', שהם ג' אלהים,
 עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הוי"ת ונקודותם כידוע.
 שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש נה"י, דנ"ר לקטנות, [דנפש]
 דנשמה יססו"ת, דב"ן, דמו"ה ודב"ן [תבונה]

נשמה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

בינה
 אֱלֹהִים

חכמה
 אֱלֹהִים

חו"ג דדעת
 אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק', דו"ק לקטנות דבירורים הנז' לרפ"ח, הכלולים בתוך
 הנוק' [תמול שלשום], העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רח

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שש. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש
 להמשיך לנוק' [שמע] אותם המוחין כמו לז"א [ישראל], אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כחב"ד חג"ת.
 ויש לכוין בהמשכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה
 שמות המוחין (ג' אלהי"ם לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתיחס לנה"י לעומת כחב"ד חג"ת.
 הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש [מובא כאן בעמוד רצ] מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' [שמע] פירושו כלים
 היצונים דזו"ן, וכחב"ד חג"ת לז"א [ישראל] פירושו כלים פנימים ואמצעים דזו"ן, וכך סידרנו בכוונת עפ"י
 שיטת הרה"ג שד"ה.

[לג:]

המושכת מוהין דקטנות לנוק' לכלים היצונים דזו"ן עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

כיוון להמשיך הח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דזו"ן, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דחג"ת ונה"י קטנות [מ]אימא <מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו: (עם) מוהין פנימיים (דעיבור) דצ' כלים היצונים דזו"ן, [דצ' דנה"י דיש"ס לערבית], דל' וצ' דצלם קטע, שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלובשין בהם, שהם ט' אה"ה וט' הויו"ת ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש כלים היצונים דזו"ן, דנפש צ' דיש"ס, ערבית, דנ"ר קטנות, [דנפש] דנשמה ישסו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יש"ס

חח"ן בג"ה דת"י

<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>בינה אלהים</p>	<p>חכמה אלהים</p>	

חו"ג דדעת
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דזו"ן, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דו"ק קטנות דבירורים הנז' רפ"ח, הכלולים בתוך הנוק' (תמול שלשום, העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רט

1. ע"י ציור בסוף הספר, עמוד שח. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש להמשיך לנוק' (שמעך) אותם המוהין כמו לז"א (ישראל), אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כתב"ד חג"ת. ויש לכיין בהמושכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה שמות המוהין (ג' אלהים לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתחם לנה"י לעומת כתב"ד חג"ת. הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש (מובא כאן בעמוד רצ) מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' (שמעך) פירושו כלים היצונים דזו"ן, וכתב"ד חג"ת לז"א (ישראל) פירושו כלים פנימיים ואמצעים דזו"ן, וכך סדרנו בכוננות עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה.

[לד:]

המשבת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י הסידור המודפס¹

ישראל

כיוון להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י צ"א, דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא), (דהיינו: עם) מוחין פנימיים דצ' דצלם גנה"י דיש"ס, ערבית) (המלוכשים בהם, עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם), שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גי' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גי' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ד' אהי"ה וד' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש צ"א, דרוח ליניקה, [דנפש] דנשמה, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס

(בג"ה) (נה"י)
נשמה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה

(חח"ן) (בג"ה) (דדת"י)
חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
איהויהו איהויהו
יהויהויהו יהויהויהו

איהיה
יהויה

איהיה
יהויה

בינה
(ריבוע אלהים פשוט)
א אל אלה אלהי אלהים
גי' ר

חכמה
(אלהים דיודי"ן)
אלף למד הי יוד מם
גי' ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן
אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
גי' אל"י

מוחין פנימיים (דיניקה) דצ' דצלם דו"ק דיש"ס קטנות, לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס) [דבינה לחש"א], דנה"י דבינה ישיסו"ת דז"א:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

ימשיך לתיבות ה' א' ה', בעמוד רי

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שח. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב לנז"ל בהגהה עמ' רז.

[לד:]

המשכת מוחין דקטנות לז"א - עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה

ישראל

יכוין להמשיך הח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימים ואמצעים דזו"ן].

דנה"י צ"ג, דפרצוף ו"ק קטנות דיש"ס (ערבית), דהיינו:

(עם) מוחין פנימיים [דמ' ול' כלים פנימים ואמצעים דזו"ן] דצ' דצלם דנה"י דיש"ס (ערבית) (עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם), שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ט' אהי"ה וט' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם היות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דרוח [ונח"י] כלים פנימים ואמצעים דזו"ן, דנפש צ"ג דיש"ס, ערבית, דרוח יניקה, [דנפש] דנשמה יסו"ת, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס

דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס

חח"ן בג"ה דת"י

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה
יהוה

בינה

ריבוע אלהים פשוט

א אל אלה אלהי אלהים
ג"ר

חכמה

אלהים דיודי"ן

אלף למד הי יוד מם
ג"ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן

אלף.אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
ג"ש אל"י

לחח"ן בג"ה דת"י, [דכחב"ד וחג"ת כלים פנימיים ואמצעים], דנה"י צ"ג, ערבית דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה, דמ"ה ודב"ן ישי"ס [דבינה לחש], דנה"י דבינה יסו"ת דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפעת ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש עני' עמוד רצ"ג, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש לעמוד רצ"ג. ע"י גם השרטוט בענין ק"ש לעמוד שח. וגם, לא נראה לחלק בין כלים חיצ' דזו"ן בברי' לשמע, לבין כלים פנימים ואמצע' דזו"ן באצי' ישראל. וכן נראה מנה"ש דף כ"ז ע"ב ד"ה ואח"כ, המשכת המוחין דקט' ישראל לבירורים של ז"א (בריאה).

[לה.]

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת נשע"ר ח"ב ש' ע"ז ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מוחין דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה

(א)

יהוה
יהוה
יהוה

יהוה
יהוה
יהוה

אבא [ויש"ס]

מיו"ד דע"ב דחח"ן

דמ"ס דא"א

אהיה

יהוה

יוד ה' וי' ה'

[לחח"ן דאו"א וישסו"ת]
[שע"ר ח"ב ש' ע"ז]

[לאבא ויש"ס]

(ג)

יהוה
יהוה
יהוה

יהוה
יהוה
יהוה

דעת (תרין מזלין)

מו"י דע"ב דדת"י [דחסדים]

דמ"ס דא"א

אהיה

יהוה

יוד ה' וי' ה'

יוד ה' ו'א ה'

[לדת"י דאו"א וישסו"ת]

[לתרין מזלין]

(ב)

אלהינו
אלהינו
אלהינו

אלהינו
אלהינו
אלהינו

אימא [ותבונה]

מה"י ראשונה דע"ב

דבג"ה דמ"ס דא"א

אהיה

יהוה

אלף ה' יוד ה'

[לבג"ה דאו"א וישסו"ת]

[לאימא ותבונה]

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע חסד דז"א, לכניסה
בכלי] חכמה דז"א.

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע הוד דז"א, לכניסה
בכלי] גבורה דז"א.

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע נצח דז"א, לכניסה
בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שע"י יהיו מוכנים כל הפרצופים [דיניקה] לעלות מ"ן [עפ"י זה נראה שהבירורים והעליה בפרצופי היניקה, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' אגדלות, בירידה במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

יכוין גם היחוד הזה דאו"א דאצי', ודו"ן דבריאה

יהוה

יכוין לדבק ולקשר
חיה שלו עם חיה
של הצדיק לעורר
מ"ד דאבא.

יהוה

יוד ה' וי' ה'
*יכוין לזווג את או"א והיא מעלה מ"ן
ע"י נשמתו ונשמת הצדיק וע"י שם ס"ג.
והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הצדיק
וע"י שם ע"ב. ומזדווגים ע"י שם ע"ב.

אהיה

יכוין לדבק ולקשר
נשמתו עם נשמת
הצדיק לעורר מ"ן
דאימא.

* נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמב"ד מד' אותיות הוי"ה וד' אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הצדיק ועם הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דאו"א ואח"כ יכוין לזווגם כנז' וכמ"ש בע"ח של"א דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"ם.
המסדר יא"ה

① גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס, מוחזין דהוי"ה ואדנ"י עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

② גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי יהוד דתבונה, ולהעלותו לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א

לכאן מתחילה העליה לע"ב ס"ג דא"ק - רק מי שהבאנו בשמע ישראל עולים. יש לציין שלפני תחילת העליה בפועל, היינו צריך לכוין שקודם זו"ן מבררים בירורי או"א², אלא שסידרו כוונת הברור הזה רק לאחר כוונת העליה לאו"א, וכן בכל שאר הפרצופים. צריך תמיד להקדים את הברור לפני העליה

③ גם יכוין להעלות נשמת [וחיית³] זו"ן, והם [כל⁴] אותם המו' שנכנסו בתי' שמע ישראל, עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הברורים הנז', למז"ן לאו"א

עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא נה"י בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמע, עמוד רז

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלהים

אלהים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

אלהים

1. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ה ע"ב ד"ה גם יכוין. קודם, עליית הנוק' לאצ"י. אח"כ המשכת ה' אחרונה דמו"ס דא"א, כדי שיעלו לאו"א (כלומר, זה לא לצורך עליה לע"ס דא"ק), הרב מביא שעה"כ.
2. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ז ע"ב, קודם הברור ואח"כ העליה.
3. ע"י בא"ל ח"א דף נ"ו ע"א.
4. ע"י שער"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין (בתיבת שמע), וה' אחרונה, שכולם נקראים מו' דיניקה.

⟨פרק אמצעי - חג"ת⟩

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,

[¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברך, ממו"ס) למזל העליון.

⟨פרק תחתון - נה"י⟩

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א

אֱלֹהֵינוּ

ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [¹לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה אחרת (מלברך, ממו"ס) למזל העליון.

[לז.]

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלברך).¹

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ יוֹד הֵי הֵי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י² (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז

נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין

(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

1. ע"י ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. ע"י ע"ח ח"ג עמוד 54 (176).

2. (הגהה זו שייכת ליוצר, השארנו אותה גם בערבית, מפאת חשיבותה) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

2. ע"י אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.

ע"י מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, רוחא ברוחא לפנימי, כאן דאו"א (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) ¹	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
א"ה ליהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה

[לז:]

כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יהוה	א"ה ליהוה	א"ה ליהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הדי' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה [דכללות]. תוצאה דיחוד דנשיקין.

כאן נעשה יחוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד שיא) ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י [בצלמים]: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י [צלמים] דיש"ס [ביסוד דכללות דאבא ויש"ס].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה [בצלמים]: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דבינה (בר"ח גם דכתר) דנה"י [צלמים] דתבונה [ביסוד דכללות דאימא ותבונה].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד [בנדמ"ח ל"ח ע"א] אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, ומ"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה [אחד], מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

לסיכום: עני"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' עני"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב.

ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב.

1. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך לזווג ישו"ת א'.

2. עיני הגהות בסוף הספר, עמוד רצג [לז"ז ע"ב (א)].

[מ:]

חזן מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן, בתיבת אחד,

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת ל"מג דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס (אבא), (דהיינו: עם) הל"מ דצלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה (המלוּבש בתוכה), עם נרנח"י דרוח דנשמה, שהם ט' הוי"ת וט' אהי"ה ונקודותם כידוע [המלוּבש בהם], שהם [יחידה, ו] חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנה"י [כחב"ד] ודנרנח"י דרוח [חג"ת], דנרנח"י דרוח [יניקה], [דנפש גה"ק] דנשמה [דישסו"ת], דמ"ה, דמ"ה ודב"ן [יש"ס] [עפ"י הרה"ג שד"ה, צריך להיות ט"ס, ולא כחב"ד חג"ת בלבד - ע"י הגהה 1 בתיבת שמוע, עמוד רו]

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י, דכחב"ד חג"ת ל"מג דפרצוף ו"ק (קטנות) דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן [יש"ס], דבינה [לחש] דנה"י דבינה [ישסו"ת] דו"א [צ"ל דו"ן] [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:

ועתה יכוין להמשיך חו"ק דמוחין דגדלות, שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת [ויק], דחב"ד [גדלות], דנה"י דבינה [לחש] (בר"ח גם דכתר א"א) דתבונה, (דהיינו: עם) המוחין דאו"פ דצ' דצלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, (עם) [שהם] המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג [דאימא], דחו"ב וחו"ג [דכתר], עם הנרנח"י שלהם [המלוּבש בהם]

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה (*)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

[מ:]

	[בנינה דאימא]	[גבורות דאימא]	[חסדים דאימא]	[חכמה דאימא]	
	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו	
נוק'	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו	
א"א	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו	
נוק'	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו	

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש [ע"י עמוד רצ"ג, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כלים פנימיים ואמצעיים דו"ן]. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש [עמוד רצ"ב]. ע"י גם השרטוט בענין ק"ש [עמוד שח]. * א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ל בכוננת העמידה [ע"י עמוד שיז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין].

[מ"א]

לחח"ן בג"ה דת"י, דחב"ד דפרצוף חב"ד (גדלות), דפנימיות דפנימיות, דב"ן, דמ"ה
ודב"ן, דבינה (לחש) (בר"ח גם דכתר *א"א), דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר,
דנה"י דבינה דז"א דכלים חיצוניים (ערבית)

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולשאיך שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אהיה	אוהויהו	אהיה
יהוה	יודויהו	יהוה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה וואו	אלף הה וואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י, [דחג"ת] דפרצוף חב"ד (גדלות), דפנימיות דפנימיות, דב"ן, דמ"ה
ודב"ן, דבינה (לחש) (בר"ח גם דכתר *א"א), דפר' חו"ב וחו"ג [דחכמה¹] דכתר, דנה"י
דבינה דז"א דכלים חיצוניים (ערבית)

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם	י יה יהו יהוה	אלוה
י-ו-ה	י-ו-ה	אלף למד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

1. ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

[מד.]

יכוין למספר רומחה באופן זה

יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג
יוד הא ואו הא	יהוה	ע"ב דמ"ה
י.ה.י.הו.יהוה		ע"ב דב"ן
גי' רי"ו		

ועם ל"ב אלהי"ם

אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים

ועם ו' אלהים דקטנות דאו"א

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים
 גי' רומח